

lunde for at være nogen ideel Skat, men en ideel Skat eksisterer overhovedet ikke, man kan kun tale om mere eller mindre ufuldkomne Skatter. Det ærede Medlem maa saa til Gengæld indrømme mig, at der ikke er mange af de betydelige Teoretikere paa dette Omraade, som ikke erkende, at overfor Forbrugsskatternes stærke Stigen og deres Tendens til at hvile tungest paa de mindre bemidlede, er det nødvendigt at have som Korrektiv en betydelig Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten. Men hvad der vejer mangefold tungere end Videnskabsmænds Udtalelser, er den Praksis, der følges i alle Europas Lande. Det lader sig ikke nægte, at Indkomst- og Formueskatten gaar sin Gang gennem alle Lande, og der er ingen Tendens synlig til at formindske Skatten, tværtimod er der en udpræget Tendens til at forøge den, og netop af den Grund, jeg nævnedes før: jo mere man kommer til at se socialt paa Beskatningsproblemet, des mere kommer man til at indrømme, at høje Skatter paa Livsfornödenheder ere uforsvarlige netop paa Grund af deres Tendens til at hvile tungest dér, hvor Evnen er mindst. Derfor ser man sig nødt til, trods dens Ufuldkommenheder, at ty til Formue- og Indkomstskatten. Det er nu kun Frankrig, hvor Spørgsmaalet er omstridt, men, som det ærede Medlem bekendt, har Deputeretkammeret vedtaget et Forslag om Indkomstskat, som ogsaa tager Hensyn til Kravet om højere Beskatning af Formueindtægten, hvilket Forslag vel har mødt Modstand i Senatet, men jeg tror, at de fleste kyndige Iagttagere af franske Forhold holde for, at det vil ende med, at Formue- og Indtægtsskatten kommer ind ogsaa i det franske Skattesystem.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds havde særlig meget at indvende mod Selvangivelsen og henviste atter til det engelske System. Men jeg maa paa ny gøre opmærksom paa, at det er saa langt fra, at man ikke kender Selvangivelse i det engelske System, at man tværtimod har det i den Afdeling af den engelske Indkomstskat, som omfatter den største Del af Skatten, nemlig Skat af Forretningsvirksomheder o. s. v., Afdeling D, som omfatter et Par og tres Procent af Skatten. Det er endvidere bekendt, at man ved de Forandringer, der i de sidste Aar ere foregaaede med den engelske Indkomstskat, er kommen mere og mere ind paa Selvangivelse og mere og mere har forladt Kildesystemet. Det er sket, fordi man i England ikke har kunnet og ikke har vil-

let unddrage sig for den Tendens, der Verden over gaar igennem Indkomstbeskatningen, nemlig Fradragstendensen og den dermed saa nær sammenhørende Progressionstendens og den anden stærke Tendens, der gaar gennem denne Udvikling, nemlig Tilbøjeligheden til at skelne mellem Indkomstens Oprindelse fra Formue eller dens Oprindelse fra anden Indtægt, og man kan ved den rene Kildebeskatning kun meget ufuldkomment gøre dette Skel. Derfor er man i England, som sagt, kommen stærkere og stærkere ind paa Selvangivelse og Indtrængen i den enkeltes Formue- og Indtægtsforhold som nødvendigt Korrektiv. Det sker ved de forskellige nyere Regler om de almindelige Fradrag, ved den sidst vedtagne Regel om en særlig Tillægsskat for Indtægter over 5,000 £, og det sker ved Regelen om Fradrag for Børn og om Lempelser for gifte Kvinder indenfor visse Skatteklasser. Kort sagt, der er i de senere Aar i England kommet en Række Bestemmelser, som mere og mere indføre Selvangivelse og Indtrængen i den enkeltes samlede Formueforhold. Denne Tendens synes ogsaa at ville gøre sig gældende i ikke ringe Grad i den franske Indkomst- og Formueskat, omend man der søger at undgaa den saa meget som muligt. Men man nødes til, naar man vil have Progressionsprincippet, og hvad dermed hører sammen, at komme i ikke ringe Grad ind derpaa.

Med Hensyn til det evindelige Tema om Beregningen i 1908 skal jeg ikke trække Tiden ud ved for det ærede Medlem at gentage, hvad jeg sagde forleden, men henvise til mine Bemærkninger under Finanslovsforslagets Behandling, som viste, at det, det kommer an paa, var de Beregninger, hvorpaa selve Toldlovsforslaget af 1908 hvilede, og at disse Beregninger for Toldindtægternes Vedkommende holdt Stik, at den senere Budgetopstilling var af formel Natur, men at man alligevel havde al Grund efter de hidtidige Erfaringer fra 1908 til at antage, at dette formelle Grundlag vilde holde Stik, idet den betydelige Nedgang i Indførselen, som indtraadte i 1909, endnu ikke kunde spores i 1908, og idet man ikke kunde antage, at Overgangstiden med Hensyn til Tobak, Vin o. s. v. vilde strække sig stort udover Aaret 1908.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem vilde give den hele Skatteplan et Grundskud ved sit Forsøg paa at godtgøre, at der var bud-